

சிவமயம்.

நீவோற்பத்திசிந்தாமணி.

காப்பு.

ஆனந்தன் ஆறு நகர ஆபிரகமென னாமயலவன்
ஞானமுந வானினி ழுன குறி.

— 0 —

நூற்பு

நாசிவயமென றுரைத்தமநதிரம்
நவ்வெசுதிமவ்வுபயோப மாப்வைவலமதா
யவ்வானியை யவ்வாச சோந்திழை
சிவ்வினி லெனனாபச் சிவமெனலாமே

இகனபெருள.

நகரம்-திசைநாசகதி, ஆக்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்தில் இசை
கைய வருவிகும.

மகாரம்-நிரிபாசததி, ஆக்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்தில் மெய்வெ
ன்றமுத்தம் சிவத்திலே ஆசையை யருவித்துச் சிவாதேவாடி கூடி
நிற்பது

மகாரம்-நின்றசிவத்திலே ஆசையை வருவித்து வாரததோடி,
நிற்பது

நின்றவெழுத்தமுனதம்-செபிகமுமிடத்து-குன்றாகும்

நாசிவயமென நோதப்பட்ட வைத்தெழுத்துகளுள்ள ஐந்தெழு
த்துண்டு இரத ஐந்தெழுத்திலும் மூல அட்சரமாகிப அக்ரம்-உகாரம்

மகாரம்-விந்து-நாகம்-என்ற அட்சரங்களைச் சோப்ப தெப்படி யெனில, சிகரத்தில-அகரமும், வகரத்தில-உகரமும், யகரத்தில-மகரமும், விந்து நகரத்திலும், நாகம்-மகரத்திலுமாய், இந்தப்புறச் சேர்த்த ஐத்தெழுத்தும் ஒகிறவித மெப்படியெனில

நகரமானது-விந்து-திரைகாசத்தி-பிரபஞ்சத்திலே இசையை வருவிகரமல சிவத்திலே விசையைவநயிச்ச சிகரத்திலே ஆசிக்கியமானது

மகரமானது-நாகம் - கிரியாசகி - பிரபஞ்சத்தை மெய்வென்ற முக்கரமல சிவத்திலே ஆசையை மெய்வென்றமுக்கரமல ஆசிக்கியமானது, நின்ற எழுத்தைக் ஒகரவசொன்ன முன்மழுத்தும் ஒன்றாயின.

அதெப்படியெனில - பராபரமாயிப் பரமிகளான ஆகிலத்திலே ஆகிலக்கரை இரட்சிக்கக் கிருவநுழுகுகைமாய் பராபரமான சத்தியின் நகரத்திலே தமாமலபு பெறுவிர வளமுத்தமலகாண்டி கிருகையிலே பராசத்தி பொருக்கமாய் உல ஒவ்வொரு அப்போது பராபரமாயிப் பரமேகரவச ஆவெனவொருகர அருகவெழுத்து அகரமானது, அப்போதுபராசத்தி அடாமாயனவென்றது, அத்தெழுத்து உகரமானது, அதே இரண்டெழுத்துகளுஞ் சத்தியுஞ்சிவமுமானது, இவ்விரண்டெழுத்து உகரமானது எப்படி யெனில.

அகரம்-இருகரத்திலே ஆ, பிவசொன்ன உகரம்-இருகரத்திலே-உ, இவ்விரண்டிரைய மொகைகரு-ய ஆரின்

யவ்வாறு சீவன-அருத்தச்சீவன சத்தியுஞ் சிவமுமாகக் கூடி ஆத்துமாகரை என்னகத்தை ஸநுதிக்குது-நவ்வாறுது- பிவசொன்னசத்தி-இசகினேகத்தை மெய்வென்றமுக்கரமிசவுற இருதலைபுண்டாசரினது மகரமானது-கிரியாசத்தி, இவ்விரண்டிரைய பறமுடவ நிறுன்றது யவ்வாறுது சீவன, இவ்விரண்டிரை விதே நாதிரானது, இருக உருக்கத்தைச் சத்தி பெருமொன வரியாமல நின்றது தேவபயன இந்ந, எப்போது பெறுமொமென்ற வகாரம் சசலானமகரம், இவ்விரண்டிரைகும் இரவுகவெனது பரவி இன்னநிறுன நாகம் மருச சசலாவத்தைமென்றும் கேவலாவதவகபென்றும் பரவ

சிவம் வரத்திலே சினேகமாயி நுகைகரிலே பராபரம் யி பரமேகரவ மாண்பாபிடுகக மனை சீவடகுகொண்டது இல இராபபகலே குருவென்று வழுவெடுத்தகொண்ட ஆகிரியமாய் பனிலா கிருவன னைகரையுற வறியமாய்த கிருகரு நுகுகவராகி கிருமலசீவநுகருக கிருவாப்மலாந்தருளிய உபகசனலிப்பாகும்.

சிவாயநம

சுககிலம்பெருநிலை-ஆனும், சுசோணிதம்பெருநிலை-மெண்ணைம், இநதச சுககிலங்கோணிதம் சோகித்தபபெருநில இரட்டைப பிண்டமாமும், அப்பிண்டமானது நீர்வழியேபெருநிலை-ஊமைபாம, மலககிடையே பாயிலை-மந்தனும்.

இப்படிக்குக் கெறபவுற்பத்தி கொள்ளுங்காலத்தில் இரத்தக்கலை யெனலும், இரக்ககலைகளெனலும், இரண்டுகலைகளுமுண்டு.

அவற்றுள் எரிகலையிலே பிராணநதிரிபம் பாயில இடமாகக் கொண்டு நிரமியெனனும் புழுசென்று விழுங்காமல கனரோமிகாய் சென்று தொடர்ந்தாற்போல பிராணவாயுவை ஆசுதுமாமுண்ணிட்டுக்கொண்டு செல்லுள்ளவில இதமநிதமெனனும் இரண்டடசாமும்பி ன்தொடர்ந்து சென்று அசுக குளாசசாக அவ்வெனனும் மூலமடசா த்தில ஆமைத்தப்புககிட்டு நிழிசகிலைவாசலேபாலேஒடி அகநிஷ்வெ னனுடந்திரககயிறுலே சுருககிக்கடடி சிவாகஞாசககரத்தினுலே முத் திரையிட்டு தானொ நுதிபாயிற்று இரத்தசுருகை வளாககுமபடியாய் கெறபவற்பனத்தை உதானவாயுவான மூலவாயு வளாககும

அது எப்படியெனில கெறபாகுநியெனலும் பவககடலில எண்ணவாயுவளாகும்.

அதுஎப்படியெனில எண்ணெயுந் தண்ணீரும்போல நிறநிற சுக கிலங்கோணிதத்தைப் மாலும் கெய்யும்போல பாயக்கவுடனே சுறபி ககுந் சுறப்பச சுநாநிறையோலே வாசலையடைத்துக் கருவை வெளி யாககி ஓன்றாகவிலை - உதிரந்திரஞா, இரண்டாகவிலை - கொழுந்துவிட்டு அசுக அமரம், மூலருவநில-பாககிஷந்திரண்டு மூட்டுரு வாகும், நாணகாவநிலை-பிண்டமாய நரம்புநாடிக ளைமபும், ஐந்தாவ நிலை-பஞ்சவாணமாய இரத்திரியசகதால் அநியினும் அழிபுர, செழிக் கினுஞ் செழிக்கும், ஆரூமாகதயில் அறிவுபுகருது ஆமைமயிசவடிவமு ற்று காஸ்கைகள் வசுக்கப்பட்டு நவத்துவாசகங்களு பண்டசுரூ, ஏழா மாதத்தில-கற்பத்திலிருந்து எழுந்து பழக்காரமுறு கெறபத்தைசு சூழ்ந்து புரஞா, ஏனெனில எஉத நாடிநரம்புகளும் ஆரூகார்பும ஐக் கெழுத்தும் ஐம்பகதேசாட்சரமும், பஞ்சபூக தேவகைகளும் தூலகு ககுமத்துடனே கொழுந்துவிடப் பேதையாம், எட்டாமாதத்தில நீட்டி மூடக்கிதாயுண்ட அண்ணசாரத்தைத் தூதாப்பினிள் வழியாக வுண்டு பிள்ளையி னுடல்வளாகது காயுடனதேன்றி உயிருடன் ஆமும், ஒன்ப தாவதில-தலைகாலளவும் ரோமத்துவாசமுண்டாம் ரோமகஞுத்து அறிவுடனே உரவகொள்ளுகையில் பிதனம்பொறுக்கமாட்டாமல் நகவ ரணை நோக்கித் தவஞ்செய்து கொழுக்கையுடனே யிருந்து ஜனனத் தையெழித்தருள வேணுமென்று வணங்கிவிற்கும், பத்தாவது மாத

த்தில் நிறைந்த பிண்டமாய்மலைமேல்நின்ற தலைமீழாய் விழுந்தவர்களைப் போலே அயானையாயின பலத்தினுலே பூமியிலிழுந்தம் முன்னுள்ள நினையுனை மறவாதிருக்கும்

இப்படியரசுப்பிரம சிறுநீடிப்பினுலே கர்ப்பந்தரித்துவாழ்ப்பதாம்.

அப்போப்பட்ட பிராணவாயுவ வலப்புறமோடில ஆண்பிள்ளையர்ம், இடப்புறமோடில பெண்பிள்ளையர்ம், வாயுவிசைமும் ஏக்கப்பித்தோடில அசியாம அதாலது போடி அலலது குறிப்பற்றது

அந்தவேளையிலே நடந்தவாயு மேதியாமல ஐந்துநாழிகையானவரும் நடத்தியவர்களில அந்தமபிள்ளைக்கு வாயு-ஊ, அந்த அளவு குறையுமாகில பிள்ளைக்கு வாயுக்குறையும் வாயுவ நிரம்பியோடி உலாவவகைகளுண்டாகும், அவ்வாயுவசித்தநியோடில அயவகைகள் குறைபா, மகன்மையில செற்பாசனத்திலேறாகிக்கும்பொழுது மூன்றுகுணத்தலே ஒன்றுவது மாதாபிதாக்களுக்கு குண்டானுல மகர்களுக்குமுண்டாகும்.

அந்தவேளையில வாயுவின் றிபங்குமாகில நிலத்தின்பிறமே பிள்ளைகளுக்கு நிறமாகும், மாதாபிதாக்கானினுடைய மனமும் குணமும் வாயுவமேன்றகுமாகில அந்தப்பிள்ளைக்கு மிகவும் அறிவுண்டாம்,

மாதாபிதாக்களுக்கு அந்த மூன்றுவிதமுள்ள சித்தில பிள்ளை மரித்துப்போம் காப்பாசனத்தைவிட்டு செற்பவ கவழிலும் போகுகிலும் அக்கினி மிடுக்கிலும் வாயுவ கலக்கிலும் மலமாம், ஸ்கிரிபுராஷாநிந வருசகும் மூலாக்கினி அதிகரித்தால் அந்தகாப்பளு கூறிப்போம்.

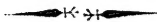
இப்படி சண்மானுவத்திற் கிடாக எடுக்கப்பட்ட சரீரத்தில முன்னொன்னவழியே அருந்தின அன்னகாரமானது முப்பது நாழிகையில எங்குற்றதெனில்.

மலஜல சத்தமாகிய மூன்றுகூறும், இதில இராப்பகல் அறுபதுநாழிகையில மலஜலமென்ன இரண்டுக்கூறு சூழித்துபோம், மற்ற ஒருகூறுகிய இரத்தமானது சரீரத்திலதவரும், அந்தஇரத்தமானது ஏழிலொருபங்கு இங்கிரியமாம் மற்றபங்குகளோவெனில் தோல-உடோம்-சதை-சிற்பம்-மேதை-அஸ்தி-குடும்பி-பூளை-சுகநிலம்-நியமபு-குடல் நரம்புமுதலியவிடங்களுக்குமுறையே எத நாழிகைவீதம்பரவ்நிற்கும்

இனி இந்தச்சரீரத்தில் இருவினைக் கதவுக்கட்டி மூலத்தண்டாகிய நெடுவகயிற்றை முகட்டுவனாயாகச் சேர்த்த பழுவெலும்பாகிய வரிசைபிட்டு நரம்பாகிய யாககையாலேகட்டி உதிரமாகிய ஜலத்தாலே மண்கட்டிச் சுவரோற்றி சோமமாகிய கத்தையாலே மேய்த்து எடுக்கப்பட்ட விட்டுக்கு நவத்துவாரமென்னும் வாசலிட்டு அச்சமாகிய கத

இப்படிப்பட்டசீரமானது முனசொன்ன அறுதிக்களில் முந்
தாமல் சற்குருவின்தாளே சரணமெனது திருக்குருந்திகரர் ஆதி தி
ருமூலதேவருக்குத்ருவுளமபற்றியருளிய முறைமைகூறினோம்

தோற்றவொய்க்கமுதறம

அதிதானா தத்துவகலைக்ஞானம்.

அட்சரம்-ஆகாரம்-கரணம்-அவஸ்தை - பொறி-புலன்-துள்ள ம
வறுமை-வேகம்-புராணம்-சரிதை-கிரிகை-யோகம் - மெய்ஞ்ஞானம்
துவங்கமெனதுகுருவருளசெய்யச் சீடன்கேட்கித் தெளிந்து அருட்
பிரகாசத்திலே சாவஅஞ்ஞானங்களையும் ஞானாகுகினிவினாலே சுட்
பிப்போடிகளிப்புறது சிவகதுடனேநீன்று தெளிவுறவேயெப்போ
தும் சிவநானியென்று லுடடியாண்மபூட்டி ஆனந்தமெனனும ஞா
னமிாதத்தை யருந்தி ஓமநமாவெனனும ஞானமுத்திரையிட்டி அழி
யாப்பதவிதாக மோட்சசாமபிராச்சியத்தை யடைபவருக்கே சிவன்
முத்தவென்றுப்போம்

இப்படிப்பட்ட பெருமையை யாறாயுமவர்களுக்கும் பரகதி கி
டைக்காதசற்குக்காரணமேகோவொளில்

பரகதிக்குவிலகல்

காயாபுரியெனனுமபட்டணமும அநதிராகுத்திரமெனனும உட்
கோட்டையும், நவத்துவாரமாகியவாசல்களும, தூணமென்னு முக
ப்பும் சுவாதிஷ்டானம்-மணிபூசகம்-அனுகதம்-விசுத்தி- அக்னாருயெ
ன்னும அரண்மனையும் அகநீனிமண்டலம்- ஆதித்தமண்டலம் சந்திரம
ண்டலமுகிய சொமக மந்தியபாதாளமாகியலோகங்களும் அங்கரா
ஜன் மூலகராஜன் என்னுமதூணத்திஜ்ஜாஜாகளும் மூலப பிரகருதி

[illegible]

உற்றுக்குள்ளாக அன்னதானத்திலுறறளவில் அங்கென்று மேமேனாகி
ஆதிகாலமும அவவையும பதியுமகொண்டு கடுவனையெனனும் நுத்தி
ராகுகினியான பன்னிரு சமுத்திரத்திலே ஆனையைநீராட்டுவித்துஞா
னபரமென்னும்காவனமிட்டு அங்கென்றுமேமேனாகி உற்றளவில் சித
திரநாடிவழியேசென்று சந்திராபுரியெனனுமண்டலமு கங்கொண்டுஅ
ககினிமண்டலத்தல்அஞ்செழுத்திலேயும, ஆதித்தமண்டலத்தல் மூ
னெழுத்திலேயும, சந்திரமண்டலத்தல்ஒருமுத்திலேயுமஆசனமாயி
ருத்தபற்கு கினிமண்டலாதிபன் பின்னிட்டுமந்திரியுபதேசப்படி வைத்
துக காயாபுரியெனனுமபட்டணத்தைக்கொள்ளாமற்கொண்டு, அங்கு
யென்னும் பிரபஞ்சவகோயெலலாம் கருவேரறுத்து, பின்பு சத்யு
ஞானப்பிரகாசசமானமனதருத்தேரிலேயெழுந்தருளி, பின்பு அருக
ந்துநாலோசகமகொண்டருவியப்படி காயாபுரியைகோக்கி திருநந்திதே
வாஆதிகுடிலமகாரிஷி திருவளஞவாசாட்சியாகத் திருமூலதேவருக்கு
த்திருவுளமபற்றியருளிய முறைமையிலேதருமூலதேகிகார்த்துரைக
செய்தளவில்காயாபுரிபட்டணத்தல் யோகாதியுங்கெட்டு இரவகெந்து
ருவபதாநீசேனையும்பட்டு ஆயாககினிவேந்தனும் சிறப்புண்டுபோய்
காயாபுரியெனனு மபட்டணத்தல் சொர்க்க-மத்திப-பாதாளலோகமள
வாக திருவடிவைத்துகொண்டுராச்சியஞ்செய்தபடிகு திருநந்திதே
வர்ஆதிகுடிலமகாரிஷி திருவளஞலர்சாட்சியாகத் திருமூலதேவருக்கு
அபயாஸ்கமுனகொடுத்தருளி அபிஷேகமுஞ்ஞாட்டி சித்தார்த்தமுமே
தாதமுங்கடநந்தாதார்த்தமுடிவான அமுர்தபஞ்சாடசர தருவநிலையி
லசுத்தமபுகட்டி இப்படியுணர்த்தியருளியமுறைமையைஉட்பட்டுத் தே
டாதவன்சிவஞானியலவென்று இரதமுறைமையைஉட்பட்டுத் தேடின
பெரியோர்களுக்குப்பராபரத்தல உத்தரமாகளும் வெளியாயிருக்கும்,

பின்னடத்திற்கண்டிப்பொருள் அண்டத்திறகாணலாம் அண்டத்தி
ற்குள்ளது பின்னடத்துமுண்டெனக்கொளக.

சீவோற்பத்திநிந்தாமணி-முற்பும.

உ

சிவமயம்,

நிதிதுவதிபிக.

— X —

சரீரக்திவாஷ்டிரமாணதிகளின விவரம்,

இந்த சரீரமானது அவரவர்களுக்கையினால் - அ-சாணநீளமுட-ச-
சாண்பருமனும், அலலது - கூ - விதகடை - பரமாணமுழு. ளளது.

இதற்கு - கூ - தத்துவங்களடங்கியிருக்கின்றன,

அவையாபெனில்.

வாசல்கள் - கூ - பொறி - ய - புலன் - ய - ஆதாரம் - கூ - மண்டலம் கூ - நாடி
- வ. வாயுவு - ய - காது - இராகம் - அ - கோசம் - ந - கரணம் - ச - அவததை ந -
குணம் - ந - மலம் - ந - வியாதி - கூ - ஆ கூ.

இவைக்குவிபரம்,

செவிகள் - உ - கண்கள் - உ - நாசிகம் - உ - வாய் - க - குய்யம் - பெண்குறி
அல்லது - ஆண்குறி - க - குகமஅல்லது அபரணவாயு - க - ஆக வாசல்கள் - கூ -
கரோத்திரம் - க - தொக்கு - க - சட்க - க - சிவகுவை - க - ஆகராணம் - க - ஆ
கபொறிகள் - ந -

இவைகளினியற்கையாவன,

கரோதநிரமென்பது - செவி - இது ஆகாசத்தினிடமாய்நின்ற முச்சுத்த
த்தையறியும் -

தொக்கு - என்பது உடம்பு இது தேயுவினிடமாய்நின்ற பரிசுத்த
யறியும்,

சட்கவென்பது - கண் - இது - தேயுவினிடமாய்நின்ற பருபதையறி
யும்,

சிவகுவை என்பது - நாக்கு - இது அப்புவினிடமாகநின்ற ரசத்தை
யறியும்,

ஆகராணமென்பது - மூக்கு - இது பிருதிவிவினிடமாகநின்ற கந்
தத்தையறியும்,

இவைகளை ஞானேந்திரியமென்னப்படும,

கன்மேந்திரமாவன.

வாகு-பாகம்-பாணி-பாயுரு-உபத்தம்-ஆக-இ-
இவைகள்-முறையே, வசனம்-கமனம்-தானம்-விசாகம்-ஆனந்தம்-
பதிவைகளாம்,

ஆகாசத்திலிடமாகின்ற வசனிப்பது-வாகு,
வாயுவினிடமாகின்ற கமலிப்பது-பாகம்,
தேயுவினிடமாகின்ற இட லௌத், மலானது-பாணி,
அப்புவினிடமாகின்ற சலமலாதிகளைக்களை நல பாயுரு,
பிருதிவினிடமாகின்ற ஆனந்தப்பது-உபத்தம்,

இவைகள்-கன்மேந்திரிய நாளாம்,

தன்மாத் தனிகளாவன,

சத்தம்-பரிசம்-ரூபம்-ரசம்-கந்தம்-ஆக-இ,
சத்தமானது-ஆகாசத்திலும்-செவியிலுமொழிகும்,
பரிசம்-வாயுவினும்-உடம்பிலுமொழிகும்,
ரூபம்-தேயுவினும்-கண்ணிலுமொழிகும்,
ரசம்-நீரிலுமநாவிலும்-ஒழிகும்,
கந்தம்-பிருதிவியிலுமழக்கிலும்ஒழிகும்,
வசனம்-வாக்கிலும்-ஆகாசத்திலுமஒழிகும்
கமனம்-வாயுவினும்-காலிலுமஒழிகும்.
தானம்-தேயுவினும்கையிலும்-ஒழிகும்,
விசர்த்தம்-அப்புவினும்முகத்திலுமஒழிகும்,
ஆனந்தம்-பிருதிவியிலும்-குய்யத்திலுமஒழிகும்,

ஆகவொழி-மீக்கும்-புலன்கள் மீக்கும் - விவாமிதவாம்,

ஆராதாரமாவன.

மூலாதாரம்-சுவாஸ்தி-பாணம்-மணிபூரகம் - அனுகதம்-விசுத்தி-
ஆகனாஇவைகளாம்,

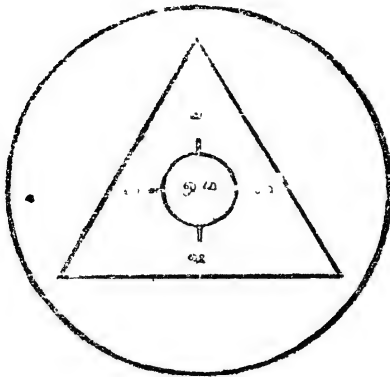
இவைகளினவீரம்.

மூலாதாரமாவன-காலேலும்பு-உ-ங்- கதினாலும்புகட்டியதும
குய்யம். குய்யத்துக்கும- குதத்துக்கும் நடுவே குண்டலிவட்டமாய்
அந்தவட்டத்துக்கு நடுவேதிரிகோணமாய் அந்தநிரிகோணத்துக்கு
நடுவேநாலிதமுடைய ஒருபுட்பவட்டமாய் கடப்பம்புப்போனறிருக
கும், அந்தப்புட்பத்துக்கு நடுவில் ஒவகார வெழுத்துநிற்கும் அந்த
ஒவகாரத்திருநடுவில்விக்கினேசுவரனும வல்லன்பசத்தியும் எழுந்த
ருளியிருப்பாராகள பசசை நிறமுள்ளது, அந்தநாலிதழிலுமநிறகும்
அட்சரங்களை இதழ்கடியிலவரும் மூலாதாரச்சக்கிரத்திற்காகண்க.

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்.

மாமலர்நாலையுடையுட்கதினேமேலிடி
மாமலநாலிலும் வயவாசுதவ்விடு
மாமலநாலிலேலவட்டகதினாளே
ஒமெனவிநாயகன் உலாவிவினாறே .
ஒருவிடுவாசம் இருவிடுமேலே
கருவிடுவாசம் இருவிடுகிழே
உருவிடுசோதியுமங்கேயுத்தன
கருவுடையாரிது தோந்தறிவாரே .
இட்டானறிந்திலன் ஏத்தானும்கன்முலன்
தட்டானறிந்தானொருவர்க்குரைந்திலன்
மெட்டாய்வளர்ந்து அகின்மேல்விநாயகன்
அட்டாங்கேயாகத்தமர்ந்திருந்தானே .
ஒவகாரமென்னும் அவளொருபெண்ணும்
நீவகாப்பச்சை நிறமதுகந்தவன்
ஆவகாரமுடன் ஐவகாப்பெற்றவன்
நீவகாசனத்தி லீனிகிருந்தானே .

இ துமுலா காரமாம்,

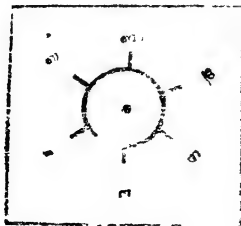

இதற்கு இரண்டாம் பாகத்தைக் குறிப்பிட்டுப் பதிகவாதியை அனாமாம்.

அது காரணத்தாலும், அச்சு ரத்தினத்திலே ஆறிகழகையுடைய லுரபுடபவட்டமும், அதன்மத்தையிலே லிங்கபிட்டமும் வீணத்தொண்டி ஸடியுமாயிலங்கி அந்நிமத்தையிலே நகராளமுத்தாந்நிமம்.

அந்நிமத்தினத்திலே பிரமாவும, சரஸ்வதியும், வீற்றிருப்பார்கள். இதுபிறகுள்ளின் ச. ரும, பொன்னிறமாம் அந்த புடபத்தின் அந்நிமத்திலுள்ள அச்சு ரத்தின இத்தகையில வரும்பதிகவாதியை அனாமாம்.

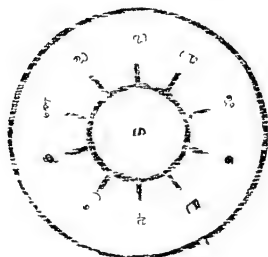
இ துமுலா காரமாம்.

இதற்கு-அ-விநாயகராமானந்தனுக்குமேல் இருப்பது மணிபூரகமா-
ம இது கோழிமுட்டைபோலே தூய - நரம்புநாடிகளும் சூழ நாடிக்-
கெல்லாம வேருள்ளது இதை உள்ளறிவுள்ளோர் உருக்கமலமென்-
று சொல்லுவார்கள் இதுதொட்புருக்குநேரில் அப்புஸ்தானத்தில் எ-
ழாபரிசைக்கொண்டிருக்கும் இத்தினமேவெப்பத்துதையுடை... ஓ-
ருபுஷ்பம் வட்டாராயி நுகர்தும், அந்தபுஷ்பத்தினமில்ல மகாரவிழு-
ததுநிற்கும், அந்தமகாரத்திற்கு நடுவில் மகாரவிஷ்ணுவும், மகாலி-
கையிலுள்ள எழுகசுளையிலுள்ள பனிகுருந்தமுள்ளது, அந்தப-
ந்திக்குரிய நான்கு அசரங்களைச் சூழியும் மணிபூரக-
காரத்தின் அளவு

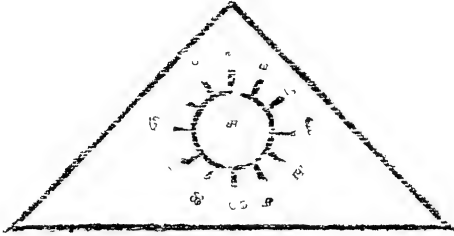

இது-மணிபூரகம்,

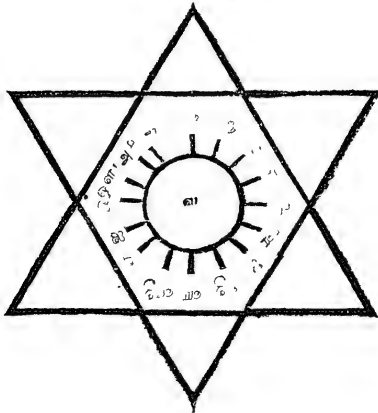
இதற்குமேல் பத்துவிநாயகராமானந்தனுடைய தத்துக்குமேல் உ-
ள்ளது அனுகமமாகும் இது இகயகமலமாம் தெயுஸ்கானத்தில் மு-
கோணமாயிருக்கும் அந்தமுககோணத்தினமில்ல பனிரண்டிதையு-
டைய ஒருபுட்டம் வட்டமாயிருக்கும் அந்தபுட்டத்தின்மேல் சிகர-
வெழுத்துநிற்கும் அந்தசிகரத்தினமில்லருத்திரனும் பார்வதியும் அமர்-
நதிநம்பார்களும் அகநீனி நிறத்தையுடையது அந்தப்பன்னிரண்டிதழி-
வுமுள்ள அந்தசரங்களை இத்தம்கடியில்வரும் அனுகதச்சகரத்திற்குண்க

இது அஞ்சுதமரம்

இதற்கு, வத்துவீரற்கடைபிரமாணமுள்ள ஓடத்திற்கு மேலுள்ள நுஞ்சுதிராம, இதுகூண்டக்தானத்திலே வாயுவுலதானத்தி லுள்ளது, அறகோணமாயிருக்கும், அந்த அமகோணத்தினதின் ரீதியுரிதழை அடைய ஓடுபடபம வட்டமாயிருக்கும், அங்க டுட்பவட்டத்தினதிலே வகாசவெழுத்து நிறகும், அந்தவகாசத்தினதிலே மகேசுவரனும மகேசுவரிபும எழுத்தருளிச்சிருப்பாராள் கருநிறதாடையுடையது, அந்தப்பய நினுரிதழிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியில வரும் விசுத்திசகசாத கியகாணக.

இது - விசுத்தி.

இதற்கு (ம.2.) விசற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்வானத்திற்குமேல் ஆகின்ற லலாடபீடத்திற்குககிறதது, வீணாகதண்டின் குடியுமாய்ஊடுருவி பொனபோன்ற வடிவமுறநிறமும், நெற்றிப்புருவத்தின் வெளியாய் ஆகாச ஸ்வானத்தின் மூன்றிகழையுடைய ஒதுபுடவத்தினி டேய யகார வெழுத்தோடிணையி நிறமும் அந்த யகாரத்தகருகடுவில சநாசிவமும மனோனமணியும் எழுகதருளியிந் பாராள் மேகநிறத்தை யுடையது, இதுவுள்ள அடசங்குளை இதற்கடியிலவரும் ஆகைஞ்சகர சத்திற் காண்க,

இதற்குத் திருமந்திரம்,

அன்பெழுத்தே அமாந்தவேதகங்கள்
அன்பெழுத்தே அகராந்தகள்
அன்பெழுத்தின் அந்நிலையறிந்தபின்
அன்பெழுத்தே அந்நெழுத்தாமே,

இது ஆகலை,

ஹ ள சுழ

இதுவே ஆறுநா விவரமாம்.

இனி மண்டலங்களான.

அக்கினிமண்டலம்-ஆதித்தமண்டலம்-சந்திரமண்டலம் - 'ஆக-ந்,

இதில அக்கினி மண்டலமானது மூலநாரத்திற்கு இருவிரற் கடைக்குமே விருக்கிறதது,

ஆதித்தமண்டலம் - உத்திக்கு நாலுவிரற் கடைக்குமே விருக்கிள் மது,

சந்திரமண்டலம்-கோடி சந்திராகுரியர்க ளுதயமானதுபோல சிா 'த்தினடுவில நிலையய்நிறமும்! இதை அழாக்கலையென்று சொலவது முண்டு அழாந்தம் மேல்கொக்கி அக்கினிசீழ்க்கோக்கி சரியாய்நிற்கும் இ கற்குகடுவில ஈராசத்தி எழுந்தருளியிருப்பாள்,

இதற்குப் பிசமாணம் திருமந்திரம்,

மேலே நிலத்தில் மேதகுபெண்ணே
மூல நிலத்தில் நானே கந்தநுச்சாதிமே
ஏலவெழுப்பி நனைசநதாசநதிக
பாலரும'கரா பாரநதி ஆணையே,

இனி 'சு' 'ப' 'க' 'சு' விவரம்,

இடைசலை - பிசமாணம் - கந்தநு - கந்தநு - அகதி-உசா-அலர் -
ருடன-குரு-சிகவனி - கந்தநு -

இனவாளின் - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
தைத்தொட்டி அருகாமம் ஆய்ந்த மண்டலம் மூலநிலை - கந்தநு -
புடநிலை - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
நிகைகாலபோல பாகாபு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
லகபாலதைத்த - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

இவ்வாறு கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
தில்லோன்றி ஏலவெழுப்பி - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
பபறநி கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

அகதி-உசா-இவ்வாறென்றும் - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
இவ்வாறு கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

அலம்புருடன - பன்னிரண்டு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
கிய எலும்பு கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
து செவிகளைப் பபறநி - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

குருவென்பது - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
ற்கும்.

சிகவனியோவெனின் - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
கும், இவ்வாறென்றும் - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

இனி வாயுக்களாவன.

பிராணன் - அபரணன் - அபரணன் - உதானன் - சமாணன் - கந்தநு -
மன் - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

இகதுடன் - வாயுவன் - அகதி - அகதி - அகதி - அகதி - அகதி -
ய நான்கும் - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

பிராணவாயுக்களாவன,

பிராணவாயுவானது - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -
லேவீழ்ந்த மூலநிலை - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு - கந்தநு -

மீம் என்று முட்டி இடைகலை பிங்லையினிலே ஓடி கமலத்தைச்சுற்றி
நாழியை வழியாய புறப்பட்டு நாங்குவிரற்கடை பிரமாணம் சிழ்வ
மோய எடையவிரற்கடைபிரமாணம் மீது தானின்ற ஸ்தானத்திலேயே
தாக்குகின்றது

இப்படி தாக்குவது உத்தமத்திற்கு நாழிகை ஒன்றுக்கு ஒருநா
றையது சுவாசமாகக் கெடலன் துருடிககுட காமநேர்வது போ
ல ஏறும்,

இப்படி எவகின்ற சுவாசமானது பொய்கலங்கிய அறுபது நூழி
12" என நான் ஒன்றுக்குடகடகா-சுவாசமாசனது, இவ்விதமா ரிணை
மீது மறநான் - எகென் - சுவாசம் வெளிப்படும் மறநான் உள்ளடங்கு
பொ

சுவாசம் அறுபது நூழிக்குத்தையும் குயயதம் தையும் மறநி மலமுத
விரம், சுவாசம் அறித்தவிடும்,

அவ்வான்-மீதாளிலேயுள்ளது மரிசுவகளை யறிவித்தது கலைகளை நி
மையக்கும்.

உதானன்-உதாராகினியை யெழுப்பி உண்ட ஆனனசாரத்தை
புறவிறம் செலுத்திச் சரித்ததை வளாகும்,

சமரணன்-இவ்வாய்வையும் சம்பபடுத்தி பேதமில்லாமல நிர்வ
படவாகும்

காமன் - நன்குபவும் முகலட்சணமும் கண்ணிப்பும் புளகமும்
பிரகடசலம் கொட்டாவிபு முண்டாகரும்,

நாகன்-முகதலும் சோம்பலும் திமிரமும் விரகலும் வீங்கலும் மு
ண்டாகரும்,

கிரகரன் - புருவ மெறறுவித்தும், துமமுவித்தும் அழவித்தும்
கிரபும்

மீதுவதகன் - விழிக்கும்பெரமுது வகுசித்து ஓர் உலாவ உயுதக்
புச்செய்யக் கலைப்படும்

தனஞ்சன் - பிராணன் சரித்ததைவிடும் வெளிப்படடமோகிலு
ம் தான் பிரியாதுவின்று உடம்பை விக்குவித்தும் விரிவித்தும் புழுவித்
தும் கொய்தும் கமலத்தைப் பிளந்துபோம்

வசிகரன் - சாலெலும்புவ கதிரொலும்புக்கடியி விடத்திலே நின்
து உடம்பில அுவத்தையுண்டாக்கி வாதம் சளை இரும்பு முதலானநீர்
ய்களை யுண்டாக்கும்.

மூங்கிரன்-கையெறும்பு-உ-ம-கதினெ லும்புக் கூடியவிடத்திலே நின்று சரீரத்தின் யாக்கைகளைச் சிறக்க நிறுத்தும்.

அந்தரியாமி-புருஷனுக்கு வாகனமாய் சென்று பிராண வாயுலைத் தோற்றுவிக்கும்

பிரவருசனோலென்ற பிரணவத்துக் கிருபயி - மாயிருந்து பிரவருசனும் அந்தரியாமியும் சரீரத்திற்கு அடைபாணி யாகவும் அசராணியாகவும் இருப்பார்கள்

தீபிகைப்பொருள்

சசம்-உதிரம்-மாநசம்-மேதை-அத்தி-மசை-கந்திலம்-ஆக எ.

இரகவாளாவன்.

காசம்-குரோதம்-ஸே-பம்-மோகம்-மா-ம்-மாசசரிம-இடுமபை-ஆங்காரம்-ஆக-அ.

இவைகளில்-காமமாவது ஆசை, குரோதமாவது-கேடமை, ஸோபமாவது உள்ளதை யொளித்தல், மாசசரிகள்கொள்கை - மோகமாவது-தானல்லாகாமரித்தால் தாண்டித்தொடையாடுகின்ற, மதமாவது கொவழற்றத் தானதாமதரோபகாரத்தினாலிலக்குதல், மாசசரிமாவது ஒன்றைக்கண்மி மகிழ்தல், இடுமபையாவது தரவே சராய்க்கரி யென்று நினைந்து யாவையும்துக்குதல், ஆங்காரமாவது தன்னுறங்க ளை யறியாது பிராசொலலைக்கேட்டுக் கேட்டுத்தல்,

கோசமாவன்,

அ-ன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம் - விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்த மயம்-ஆக-ஓ,

இவைகளில் தத்துவகாமமெடுத்தது அன்னமயகோசம்,

அன்னசரீரத்தினுலே பிராணனும், ஸுரனும் அடங்கியது பிராண மயகோசம்,

பலத்தினுலேயுது தோற்றப்பட்டது மனோமயகோசம்,

அமமனத்தினகண்ணே தோற்றப்பட்டது விஞ்ஞான மாகலால அது விஞ்ஞானமயகோசம்,

ஆனந்தமயமானது வித்தையால் அல்லது கலவியால் ஞானம்வங் துதோற்றும் அது ஆனந்தமயகோசமாம்,

இதற்கும் பிரமாணம்.

சித்தியார் - விருத்தம்.

தூலமாமன்னகோசம் தூலநிதிரபிராணனுற்றூல
வாஸியபிராணகோசம் மன்னுமிமமனோமயததால
சாலவேபுதத்யுற்றூல தநாமவிகஞானகோசம்
ஏலவேவிடயமுனகோசம் பிபணறதுகோசமாமே.

ஆந்தக்கரணமாளான.

மனம்-புத்தி-சித்தம்-ஆகங்காரம்-ஆக-ச

இவைகளில் - மனம் நினைவு, புத்தி - விசயங்கூடும், ஆங்காரம்-
கொண்டெழுப்பும், சித்தம்-முண்டுகூடும் காரணமாயிருக்கும் இதற்கு
ப்பிரமாணம்,

சித்தியார் - விருத்தம்

மனத்துக்கு

ஐயமுஞ்சலனமு நிற்கச்செய்கலும்
வெய்யவெனுகெடுவோயும் விதபயமேவலும்
வெய்யதுணாததலும் பொருத்தநோகலும்
மையல்கொண்டலும் மவுரிமாணமையும.

புத்திக்கு விவரம்.

அருளுறவிருத்தலும் அபயங்குத்தலும்
மருளுறுபுணணிய பாவமாட்சியும்
தெருளுறுவிகாரமுந் திடப்படுத்தலும்
பொருளதருமுவகைப் புத்தியாகுமே,

ஆங்காரத்துக்கு,

பாகமுர்க்கும பண்பிலாண்மையும
மோகமுஞ்செய்வெண முடிவிலாமையும
சோகமுங்கிழமையும துரோகசொப்பணம்
மாய்கையுஞ்செய்யு மாகாரமாதலால்,

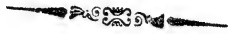
சித்தத்துக்கு.

அருந்தவமுயற்சியு மடிகள்பேணலும்
விருந்தெதிர்கொள்ளையும் மேனமைகறலும்

தத்துவதீபிகை.

உக

வருங்கிளர்வாவரு மேத்தவாழ்தலும்
திருத்தியவிசசெயல சித்தமாகுமே,

அவத்தையாவன

சாக்கிரம்-சொப்பன்ன-சமுத்தி-திரியம்-திரியா-திதம்-ஆக-தி,

இவ்வைந்தினுள்-சாக்கிரமாவது-புருஷமத்திலுமினறு சாஜநுலக்
சம்போல சதாங்கபலத்துடனோநிறுந்து சதக-பரிசுரூ-ப-சகந்தம்-இ
வ்வைந்தடனும், வசன-மன-த-ன - விசமக-ஜ-நக-மெனனும், இவ்
வைந்தடனும், மனம்-புகதி - சித்தம்-ஆவகாரம்-இந்த கா லுமமசாநது
கருவியுடன சன்னதில செவிகக கான பரரசத்தியருளாலே விய
த்தனய சுருதுகவகளை அறிந்து நின்றபோது சாகிரமாயின,

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்.

கண்டனவயற்றிங் ஈலந்தவோனாந்தம

உண்டனநாகும் ஓங்கி-உணர்ந்தபி

பண்டையுனது பரந்ததுசாகிரம்

அண்டமுதானு யமாந்ததுவேண

சொப்பனமாவது - நுவி-சுணுதி-யச-ல-சுருவிபத்தும் கண்டத்
திலநிற்கும்,

மற்ற காணுதி-ச-ம்-சமுத்தியோடு சீவாத்துமாவைக்கடி சுவாச
யிருதயத்திலே நின்றபோது-கண்டவை-கேட்டவை-ஒன்றும் பிராகு
ச சொல்லப புலப்படாதபோது சமுத்தியாம்,

இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்.

ஆனமனரும் அறிவின்றபுத்தியும்

ஊனையிழந்தநின் மள்ளேஉயிர்ப்பெய்தி

தானமிழந்து தயங்கிபவாறுபோல

ஊனையிழந்த சமுத்தியதாமே.

திரியமானது சமுத்தியைவிட்டுக் காணமொன்றுடனே சீவாத்து
மா காபிதானத்தில நின்றபோது உசுவாச நிகுவாசமபிறக்கும் ஆகை
யால் இதற்குத் திரியமென்று பெயர்,

இதற்குப்பேரமாமணம்-திருமந்திரம்

தானத்தெழுந்து திரியுந் துரிபுரம்
வானத்தெழுந்துபேரம் வையம்பிறககிடமி
சானத்தெழுந்து சருகினதிலையிலே
வானத்தெழுந்து ஒளிததிருந்தாரே,

—~~~~~—

துரியாதீதமாவன.

சுருவி சுருவி பகிழ்வு மயம் பற்றற்று சீவாத்துமாதானே மூலந்தா
ததிற சென ஸ்ராவதி மலம்-மதம்-மயங்க-மரிசுந்தா யதியாமல நி
னறபோது துரியாதீதமென்று பேராறு,

திருமந்திரம்.

துரியாயிருப்பது சாகசிரததுள்ளே
நரியாயிருக்கும் நஞ்சுண்டற்றது
மரியபுரணும் பாசிப்பசுநிடைம
துரியாயிருக்கின்ற சொல்லு வொன்றே,

கேவலாவதையாவன.

ஆதிதத்தை அகலசக்செண்ணி ஒருவனை மூன்வொருகாலத்தில
நாமநிறுதுக அலன் அறிதுநானேகருபுமரு நமது மனவருது எண்ண
யறிவிராவென்ன நானறியேனென்று நினறவிடம்-அதிதம்-அதைக்கு
நிதது நிதானிததுணருமிடம் துரியம் ஆமே அளவெவாவென்று சந்
தேகிகருமிடம் கருகமிடம் தனதேகாற்ற மற்றது சொப்பனம் நீ இன்ன
னென்று நிசையிடுகருமிடம் சாசகமாய்

இதற்குப்பேரமாமணம்.

அநிவானந்தசிந்தியார

முன்னே அறிஞம் அநியாகிருந்தது சுவதிதம்
பின்னே வினவினறி மூட்சிடமிறகபிறைதுரியம்
மனவே மயங்கியது யுற்றசமுத்தியை வினவால
தன்னெர்கனவது தன்னிறந்தொத்ததுசாக்கிரமே.

—~~~~~—

முத்தியாவதத்தை,

சாக்ஷரத்திற் சாக்ஷரம் சாக்ஷத்திற் சொப்பனம், சாக்ஷரத்திற்
சுழுதத் - சாக்ஷரத்திற் துரியம் சாக்ஷரத்தில துரியாதீதம்,

இவற்றுள் சாக்ஷரத்துள் சாக்ஷரமானது கருவிகரணங்கள் பிரி
யாமல ஒத்தநிறப்பதாம்,

சாக்ஷரத்திற் சொப்பனமானது - தான் சிச்சயம்போல் கண்ட
துகேட்டது சொல்லவந்ததுவாம்.

சாக்ஷரத்திற் சுழத்தியானது - நினைவுமரத்திரம் பொய்யாய்விடு
ருகஞ்ச சொல்லவொண்ணாதருகத்தை இது உகவாச நினைவாசமாக இ
ருத்தலாம்.

சாக்ஷரத்திற் துரியமானது சகலகருவிகரணங்களுக்கும் அடி
வகி பருமிருகையும நித்தனாவருகையும் அவசமாய விழுமையும பு
ருவமத்தியிலே நமச்சககரத்திலே யுள்ளது,

மேலாவதத்தையாவன,

புருவமத்தியில நமச்சககரத்திற் இரண்டங்குல பிரமாணத்தி
லே யுள்ளது சொப்பனம்,

இசுத்தியேல் இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது சுழுத்தி

இசுத்தியேல் இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது துரியம்
இசுத்தியேல்-இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது துரியத்தாமம்,

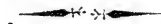
இசுத்தியேல்-இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது துரியத்தாமம்.

காலங்கிரிற் கலகதுலகாசம்

மாலகநிரி பரமசதாசிவன்

மேலஞ்சென்று விவவலலாக்குக

காலஞாலே களவு நிலையே.

அவதத்தையாவன.

சகலாவதத்தை கேவலாவதத்தை-சுத்தாவதத்தை-ஆக.

சகலாவதத்தானது சாக்ஷரத்திற் கருவிகரணங்களுடன் கூடி
அந்தக்கரணங்களுககு நிலையிருக்கும்,

கேவலாவதத்தையோ வெளிவொலாதாரத்தைப்பற்றி ஆணவமமே
பிடிந்துண்டு தெரியாமலங்குலகை,

சுத்தாவதத்தையோ-சகலாவதத்தையிலகருவிகரணங்களுடன் கூடி
நின்று அலைச்சல்பிறவாமை, கேவலாவதத்தையில் ஆணவக்கிளையில ஆ
நியமைபிரவாமலும் ஆசரிபாணுககிரகத்தினாலே இவ்வயிரண்டி வும
பற்றாமல சுதத்தத்தோடே கூடிநிற்கை,

குணவகளாவன,

ராஜசம்-சாமசம்-சாமிக்கம்-ஆக,

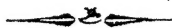
ராஜசமானது-அத்தி-களிப்புறறிருத்தல்-ஆகாரம-கோபம்-அத்
தசேகம-ஆயிரப்ப-கோத்தி-கொடை-தருதலாம்,

சாமசமானது-சகிசைகளவு-களநுணைவல்-சோம்பு-வெட்டிசி
ர்ப்பாறுவைகளாம்,

சாத்துவீக்மோவெளில கொல்லாமை பொய்யாமை-அவருக்கை-
படாடையுடைமை-விசதமுடைமை-அடக்கமுடைமை-யாவாயுமது
கூடாக்கொடுத்தலாம்,

குணவகளில லுய்வென்றாகு முடியுண்ட குணவகளாகணக,

சாமகராஜசம்-சாமகதாமசம்-சாமக சாதவீகம்-சாமககுணவீரி
வே சாசவீகசாமகம் சாதவீகராஜசம் சாதவீக சாதவீகமாம், சாத்
வீகசாமகவீரினே-ராஜச சாமகம், ராஜச சாதவீகம், ராஜச ராஜசம்-ராஜ
சகுணவீரினே,

மலங்களாவன,

ஆணவம்-மாயை-காமியம்-ஆக.

இவைகளில-ஆணவமானது ஆததமாவின் அந்வைமநதது-யான்
எனதென்றும், அபியாயமையெவையும் பிறப்பித்தது, கன்னுடைமையும்
புத்திர-மித்திர-களத்திராதி கரும-நாய-பிரியமாய் இநிலகம்மயகரு
கரோமென்று இவையகருகெரியாமலிதைப்பித்து ஆசையுண்டாகிக்
கொண்டு தன்னதென்றிருக்கை,

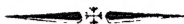
மாயையானது- வேறொருவருடைய சொத்தைத் தன்னதென்று இ
கையுறுவனவேயிப்பதும், உபத்திரவீகக யத்தனிப்பதாமாம்,

காமியமானது-முநதிய இரண்டிவிதத்திற்கு ஒத்திருப்பதும், இது
கித்தத்தினால் புண்ணியபாவங்களையுண்டாக்குவதாமாம்,

இதனறி மகாமாயையென்றும் திரோதானமென்றும் இரண்டிவித
மலமுண்டு,

மகாமாயையானது ததுகரணபுவனபோகங்களைக் கொடுத்தலுன்
, ரோடுமொவ்வாமல் புசிப்புகளும் வெவ்வேறாய் அனாதியாய் ஆததமா
வுக்குள்ளபோகத் தவிர்ந்தாலும் இந்தத்தனமை இரண்டிகாலத்திலும்
லுக்கும்.

ஆத்துமாவைத் தன்னிடத்திலும் இளைப்பாற்றிக்கிடத்த இடங்
கொடுத்து பின்பு ஜனங்களுக்கும் பத்தியாயிருக்கும்,
திரோதானமானது-சிவசத்தியினதுபதவிபை, திரோபாஸித்து
நின்று ஆத்மாக்களுக்குப் ப்புணை யபாபகுகளை யுமட்டும் பொசிப்த
துசிவசத்தியுடனே கூட்டும்,

ஈஷணை மூன்றாவது,

அஃதஈஷணை-புத்திரோஷணை-லோகேஷணை ஆக

இது கண்ணையடைந்தானென்பதாம்,

வியாதுயாவது.

வாதம்-பித்தம்-சிலேத்தமம் ஆக .

இவைகளில்-வாதமானது-வாயுயிற்றைப்பத்தியாகியபிராணவாயுபி
ரசண்டமாயஅக்கிளியும் அபபுகலயயல்வாதமாம்.

அக்கிளிதிசையில்வாயுகளும், ஆகாரத்தைப்பற்றி மிகவுமஅசத்
த்துஇதயகமலத்தை யூனறில் பித்தமாம்,
அப்பு-வாயு - தேயு - இம்மூன்றும உடலிலகலவாமல கலங்கிலசேத
துமமாம்.

சரீரங்களாவது,

தூலம்-சூக்ருமம்-காரணம்ஆக ,

இவைகளில்-தூலதேகமானது, ஆதிபிருதிவினால்சமைந்தஉடல்,
சூக்ருமதேகமானது-ஞானேந்திரியம்-ஞ-கனமேந்திரியம்-ஞ-அ
நதக்காரணம்-ச-பிராணவீரயுவு-க-ஆயு-ம்-கூடியது,
இவவிரண்டுதேகமும் பற்றற்று நிற்பது காரணதேகமாம்,

ஆஃதத்துவம்-கூசு-ம்-சரி,

இதற்குப்பிரமாணம்,

திருமந்திரம்,

முப்பது முப்பது முப்பத்தறுவருஞ்
செப்புமதநிடை கோயில்வாழ்பவர்
செப்புவதநிடை கோயில்சிதைந்தபின்
ஒக்கஅவரும் ஒவெடுத்தாரே,

சுந்தரமூர்த்தி கவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரம்,

திருக்கண்டிச்சரம்,

தாமணமுடகங் கீண்டர சழக்குடைபதிகஞ்ஞாதன்
காணிரபாதொண னுறறறு வருமிகமயகஞ்செயயப்
பேணரியபதிக்குளந்நு டிரியும்போதரியமாட்டேன்
சேனுயர்மாடமோககுந திருக்கண்டிச்சரத்துளளே,

அனவயடக்கம்,

தத்துவந்தொண னுறறறுந் தாழவிலவாயுபத்தும
மெத்தெனநாடிபததும் மெய்யுளே ஆளுகாரம
சுத்தமாககரணநான்குந் தோற்றுமண்டலகளமுனதும்
இததனையறியவல்லா ரிறையவராகுந்தானே,

திருநாததேவர்

ஆதிதிருவளந்நவநாயனாராய

திருமூலதேவருக்கு உபதேசித்தருளிய

சித்தநாகமு ம் வேதநாதமுங்கடநதநாதந்தமுடிவான

, அமுதபஞ்சாட்சர துருவந்லையென்னும

சீவோதபத்திசிந்தாமணியும்

தத்துவஜிகையும

புற்றிறறு.

